

**ХУЛОСАИ НИҲОИИ
шурои диссертатсионии 6Д.КОА-020 назди
Донишгоҳи миллӣи Тоҷикистон
барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илм**

Парвандай аттестатсионии №_____
Қарори шурои диссертатсионӣ аз 30.03.2023, № 31

Барои сазовор донистани Раҳмонов Ҳафиз Азизович, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, ба дараҷаи илмии номзади илми филология.

Диссертасияи Раҳмонов Ҳафиз Азизович дар мавзуи «Фазлиддин Муҳаммадиев ва таҳаввули ҳикояи муосири тоҷик (солҳои 60-80-уми асри XX)» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик; равобити адабӣ дар ҷаласаи шурои диссертатсионии 6Д.КОА-020-и назди Донишгоҳи миллӣи Тоҷикистон (734025, шаҳри Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 17; фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 7-уми январи соли 2022, таҳти № 23) 19-уми январи соли 2023, суратмаҷлиси № 24 ба ҳимоя қабул гардидааст.

Довталаби дараҷаи илмӣ Раҳмонов Ҳафиз Азизович 4-уми майи соли 1964 дар Ҷумҳурии Тоҷикистон таваллуд шудааст.

Соли 1986 факултети филологияи Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин (ҳоло Донишгоҳи миллӣи Тоҷикистон)-ро аз рӯйи ихтисоси филолог, муалими забон ва адабиёти тоҷик ҳатм кардааст. Солҳои 2012-2015 дар вазифаи муовини аввали директори Шабакаи якуми телевизиони Тоҷикистон фаъолият намуда, айни замон ҳамчун муалими қалони кафедраи назария ва адабиёти навини форсии тоҷикии факултети филологияи Донишгоҳи миллӣи Тоҷикистон ба таълиму тадрис машғул аст.

Соли 1994 ба шуъбаи рузонаи аспирантураи донишгоҳи мазкур дохил шуда, соли 1997 таҳсили худро аз рӯйи ихтисоси 10.01.03 – Адабиёти ҳалқҳои мамолики хориҷӣ (Адабиёти тоҷик) ба анҷом расонида, аз ҳамон айём ба пажуҳиши илмӣ машғул гардидааст.

Диссертасия дар кафедраи назария ва адабиёти навини форсии тоҷикии факултети филологияи Донишгоҳи миллӣи Тоҷикистон иҷро шудааст.

Роҳбари илмӣ – доктори илми филология, профессор, узви пайвастаи АМИТ Имомзода Муҳаммадюсӯф Сайдалиӣ.

Муқарризони расмӣ – Салихов Шамсиддин Аслиддинович, доктори илми филология, профессор, мудири кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ ва Аъзамов Субҳонҷон Баҳромҷонович, номзади илми филология, дотсенти

кафедраи адабиёти муосири точики МДТ «Донишгоҳи давлатии Ҳуҷанд ба номи академик Бобоҷон Ғафуров» ба диссертатсия тақризи мусбат пешниҳод намудаанд.

Муассисаи пешбар – Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улугзода дар тақризи мусбати худ, ки аз ҷониби мудири кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улугзода, номзади илми филология, дотсент Шамсов Н.С., эксперт – доктори илми филология, профессори кафедраи мазкур Давлатбеков Л.М., котиби илмии ҷаласа – номзади илми филология, дотсент Боев Ш.Э. ва имзою муҳри ректори муассиса, доктори илми филология, профессор Гулназарзода Ж.Б. пешниҳод шудааст, қайд намудааст, ки диссертатсияи Раҳмонов Ҳафиз Азизович дар мавзуи «Фазлиддин Муҳаммадиев ва таҳаввули ҳикояи муосири тоҷик (солҳои 60-80-уми асри XX)» ба талаботи бандҳои 31-37-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, мувоғиқ буда, муаллифи он ба дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик; равобити адабӣ сазовор мебошад.

Муқарризон ва муассисаи пешбар бо назардошти муқаррароти бандҳои 67-70 ва 74-75-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, интихоб ва таъйин гардидаанд. Интихоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар ба он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони бевоситаи соҳаи адабиётшиносӣ буда, дар корҳои илмию таҳқиқотӣ фаъолона иштирок менамоянд ва дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф кардаанд, ки муҳтавои онҳо ба мавзуи диссертатсияи мазкур иртибот дорад.

Довталаби дараҷаи илмӣ доир ба мавзуи диссертатсия 25 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин номгӯй 10 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандай Комиссияи олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба чоп расидаанд. Маводи интишоргардида нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни диссертатсияро инъикос намуда, саҳми шахсии муаллифро сабит менамоянд.

I. Таълифоти муаллиф дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандай Комиссияи олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон:

[1-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Муаллиф ва қаҳрамон: таъсири эҷодкор ба тафаккури ҳонанда / Ҳ.А. Раҳмонов // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филология. – Душанбе, 2016. – № 4/1 (195). – С. 162-165.

- [2-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Роҷеъ ба имконот ва вижагиҳои жанрии ҳикоя / Ҳ.А. Раҳмонов // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2016. – № 4/2 (199). – С. 206-209.
- [3-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Ҳақиқати бадеъ ва инъикоси он дар наср / Ҳ.А. Раҳмонов // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2016. – № 4/3 (203). – С. 160-165.
- [4-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Проблемы исследования жанра рассказа: истоки, структура и эволюция / Ҳ.А. Раҳмонов // Вестник Таджикского национального университета. Серия филологических наук. – Душанбе, 2016. – № 4/3 (203). – С. 228-239.
- [5-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. К вопросу о гуманистических ценностях творчества Фазлиддина Мухаммадиева / Ҳ.А. Раҳмонов // Вестник Таджикского национального университета. Серия филологических наук. – Душанбе, 2016. – № 4/4 (206). – С. 271-274.
- [6-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Особенности методологических подходов к познанию природы и сущности литературы / Ҳ.А. Раҳмонов // Вестник Таджикского национального университета. Серия филологических наук. – Душанбе, 2017. – № 4/5. – С. 196-205.
- [7-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Истоки и особенности становления таджикского реалистического рассказа / Ҳ.А. Раҳмонов // Вестник Кургандаргинского государственного университета имени Носира Хусрава. Серия гуманитарных и экономических наук. – Курган-Тюбе, 2018. – 1/2 (53) – С. 40-45.
- [8-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Воқеяниги иҷтимоӣ ва таҷаллии ҳунари адабӣ / Ҳ.А. Раҳмонов // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2018. – № 5. – С. 148-158.
- [9-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Поэтикаи пайранг ва аносари пуркорбурди он дар насли муосир (дар мисоли ҳикоёти Фазлиддин Мухаммадиев / Ҳ.А. Раҳмонов // Паёми Донишкадаи забонҳо. Силсилаи илмҳои филологӣ, педагогӣ ва таърих. – Душанбе, 2022. – № 4. – С. 122-132.
- [10-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Нақди арзишманди иҷтимоию ахлоқӣ ва ҳунарии эҷодиёти Фазлиддин Мухаммадиев / Ҳ.А. Раҳмонов // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2023. – № 1. – С. 230-237.

II. Мақолаҳои муаллиф дар маҷмуаҳо ва нашрияҳои дигари илмӣ:

- [11-М]. Раҳмонов Ҳ.А. Ҳақиқати бадеъ нусхай ҳаёт нест / Ҳ.А. Раҳмонов // Адаб. – 1997. – № 4-6. – С. 18-21.
- [12-М]. Усули таълими ҳикояи «Хиёбони Нодир»-и Ф. Муҳаммадиев дар дарси адабиёт / Ҳ.А. Раҳмонов // Адаб. – 1997. – № 7-9. – С. 24-28.

- [13-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Венец всего живущего (О гуманизме в художественной литературе) / Ҳ.А. Раҳмонов // Нехзати бедорӣ. Маводи конференси байналмилалии «Ҷараёни маорифпарварӣ ва масъалаҳои ҷаҳони муосир». – Душанбе: Дониш, 2016. – С. 111-119.
- [14-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Адабиётшиносии кунунӣ ва назарияҳои ҷадид / Ҳ.А. Раҳмонов // Маводи конференсияи байналмилалии илмию амалии «Таҳсилот ва илм дар асри XXI: тамоюлоти муосир ва дурнамои рушд» баҳшида ба 70-солагии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. – Душанбе: ДМТ, 2018. – С. 266-273.
- [15-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Фаъолияти адабӣ ва бâъзе масоили маърифати эстетикӣ / Ҳ.А. Раҳмонов // Маводи конференсияи ҷумхуриявии илмию назариявии ҳайати устодону кормандони ДМТ баҳшида ба Солҳои рушди деҳот, сайёҳӣ ва ҳунарҳои мардумӣ (солҳои 2019-2021) ва 400-солагии Миробид Сайдои Насафӣ. Ҷилди 2. – Душанбе: ДМТ, 2019. – С. 286-287.
- [16-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Роҷеъ ба як ҷанбаи ҳунари адабӣ (дар мисоли бâъзе намунаҳои насли даврони маорифпарварӣ ва осори Ф. Муҳаммадиев) / Ҳ.А. Раҳмонов // Маводи конференсияи илмӣ-назариявии ҳайати устодону кормандони Донишгоҳи миллии Тоҷикистон баҳшида ба ҷашни 25-солагии Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон. – Душанбе: ДМТ, 2016. – С. 406-407.
- [17-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Ҳақиқати бадеъ ва воқеяти зиндагӣ / Ҳ.А. Раҳмонов // Садои Шарқ. – 2019. – № 2. – С. 112-128.
- [18-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Вижагиҳои бâъзе ҷанбаҳои равишшиносии маърифати адабиёт / Ҳ.А. Раҳмонов // Ҷустуҷӯҳои илмӣ. Маҷаллаи илмӣ. – № 1-2 (3). – Душанбе: Истеъодод, 2017. – С. 115-146.
- [19-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Асари нависандагӣ ва бардошти ҳонандагӣ / Ҳ.А. Раҳмонов // Ҷустуҷӯҳои адабӣ. Маҷаллаи илмӣ. – 2017. – № 1 (2-3). – С. 135-142.
- [20-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Две ветви единого дерева (О некоторых аспектах литературно-фольклорной проблемы) / Ҳ.А. Раҳмонов // Устод Айнӣ ва масъалаҳои равобити адабӣ (Мақолаҳо аз конференсияи байналмилалии «Устод Айнӣ ва масъалаҳои равобити адабӣ» баҳшида ба 140-солагии Садриддин Айнӣ). – Душанбе: Сино, 2018. – С. 182-194.
- [21-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Сухан аз ҳақиқати бадеъ дар наср / Ҳ.А. Раҳмонов // Адабиёт ва санъат. – 2020. – № 5 (2028). – 30 январ. – С. 12-15.
- [22-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Бардошти ҳонандагӣ аз асари бадеъ / Ҳ.А. Раҳмонов // Садои Шарқ. – 2017. – № 10. – С. 151-157.
- [23-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Осори ангезандагӣ афкору андеша / Ҳ.А. Раҳмонов // Адабиёт ва санъат. – 2016. – № 24 (1839). – 16 июн. – С. 4-5.

- [24-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Ҳунари адабӣ ва арзишдовариҳои вοқеӣ (Осори Фазлиддин Муҳаммадиев дар накди Ҷӯрахон Бақозода) / Ҳ.А. Раҳмонов // Ёде аз инсони комил ва донишманди асил (Маҷмуаи мақолаҳо аз конфронси ҷумҳуриявии илмию амалӣ баҳшида ба 85-солагии Ҷӯрахон Бақозода). – Душанбе: ДМТ, 2022. – С. 178-189.
- [25-М]. Раҳмонов, Ҳ.А. Муҳтассоти соҳтори ривоятпардозӣ дар насири бадӣ (дар мисоли ҳикоёти Фазлиддин Муҳаммадиев) / Ҳ.А. Раҳмонов // Материалы международной научно-практической конференции на тему: «Актуальные проблемы языкоznания и литературоведения в современном времени» (23-24 декабря 2022 года). – Душанбе: Таджикский государственный институт языков, 2022. – С. 233-236.

Ба автореферати диссертатсия аз муассиса ва муҳаққиқони зерин тақризҳо ба шурои диссертационӣ ворид шудаанд:

1. Тақризи номзади илми филология, ходими пешбари илмии Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакӣ АМИТ Набиев Абдухолиқ мусбат буда, муқарриз дар баробари зикри дастовардҳои назарраси илмии диссертант ду эрод манзур шудааст:

1. Истифодаи истилоҳҳоро бояд якранг соҳт. Ҳоло истилоҳҳое чун мушахҳас ва малмус (саҳ. 23) аз мақулаҳои реализми сотсиалистӣ мавҳуманд;

2. Ба баъзе хурдагириҳои муаллифи рисола дар мавриди забони осори Ф. Муҳаммадиев, хусусан серистеъмолӣ дар шеваҳо, розӣ шуда наметавон. Онҳо бештар дар осори ҳаҷвӣ истифода шуда, нияти бадеиро иҷро мекунанд.

2. Тақризи доктори илми филология, профессори кафедраи адабиёти тоҷики Донишгоҳи давлатии Боҳтар ба номи Носири Ҳусрав Тағаймуродов Рустам низ мусбат буда, дар он ба автореферати диссертатсия ду эрод гирифта шудааст:

1. Барҳе мағоҳим ва истилоҳоти илмӣ бо муродифоташон зикр мешаванд, ки ихтисор шудани яке аз онҳо сифати корро саҳехтар ҳоҳад кард;

2. Барҳе ғалатҳои забонӣ дар боби дуюми кор ба мушоҳида расиданд, хусусан дар тарҷумаи мағҳумҳои марбут ба ривоятпардозӣ дар фасли даҳлдори боби дувум, ки ислоҳ шуданашон лозим шумурда мешавад.

3. Тақризи доктори илми филология, профессори кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон Сайдфаъаров Озод, дар маҷмуъ, мусбат буда, дар он ду эрод зикр шудааст:

1. Агар дар боби дувум, ки масъалаҳои поэтикаи ҳикояҳоро баррасӣ мекунад, фасле маҳсус ҷиҳати пажуҳиши паҳлуҳои дигари ҳунари нависандагӣ, аз ҷумла ҳунари манзаранигорӣ, қиёфасозӣ, маҳорати характерофаринӣ илова мешуд, нависанда дар арсаи ҳунар бештар падидор

мегашт. Албатта, ин корро аз ҳисоби ихтисор кардани бъззе фаслҳои боби аввал ичро кардан имкон дошт;

2. Хуб мешуд, ки муаллиф тибқи имлои нав корро аз таҳрир мегузаронд, зоро ҷо-ҷо ғалатҳои забонӣ роҳ ёфтаанд ва ниёз ба ислоҳ доранд.

Шурӯи диссертационӣ қайд менамояд, ки дар асоси ичро кардани таҳқиқи илмӣ:

- унвонҷу Раҳмонов Ҳафиз Азизович бо истифода аз назарияҳо ва равишҳои илмӣ-таҳқиқотии маъмул ба омузиши рӯзгору фаъолияти эҷодӣ ва таҳлилу таҳқиқи ҳусусиятҳои сохторию поэтикии ҳикояҳои Фазлиддин Муҳаммадиев пардохта, кори илмии аз нигоҳи адабиётшиносӣ арзишмандро ба анҷом расонидааст;
- таҳқиқи диссертационӣ дар асоси ҳикоёти нависанда, аз ҷумла ҷилди аввали «Куллиёт»-и Фазлиддин Муҳаммадиев, ки шомили ҳикояҳои нависанда буда, онро Муяссара Муҳаммадиева ва Абдухолик Набавӣ тартиб дода, дувумй пешгуфтори онро навиштааст, истифода шудааст, ҳамчунин, ҷилдҳои якум ва дуюми «Асарҳои мунтажаб», ки мутаносибан солҳои 1978 ва 1980 интишор ёфтаанд, ҷилди сеюми «Куллиёт»-и Фазлиддин Муҳаммадиев, ки соли 1991 чоп шудааст, сурат гирифта, эҷодиёти адиб дар пояти назария ва равишҳои таҳқиқии муосир қорқард шудааст.
- масъалаҳои жанрии ҳикоя, рушду камоли шахсияти адабии Ф. Муҳаммадиев, вазъи жанри ҳикоя дар солҳои 60-80-уми аспи XX баррасӣ гардида, муҳтассоти сохторию поэтикии ҳикояҳои Ф. Муҳаммадиев, унсурҳои пуркорбурди пайранг, шеваҳои ривоятпардозӣ ва тафовутҳои сабкии ҳикоёти ҳаҷвии адиб муайян гардидаанд;
- вижагиҳои муҳтавоӣ ва дарунмояи ҳикояҳо, ҳикоёти нависанда дар қаринаи реализми сотсиалистӣ, дарунмояи ҳикоёт ва шахсияти қаҳрамонони ҳикояҳо қорқард ва муайян карда шудаанд;
- равиши реализми сотсиалистӣ бори аввал дар адабиётшиносии муосири тоҷик дар мисоли ҳикояҳои адиб ба таҳқиқ кашида шуда, дар ин робита инҳирофоти фардии Фазлиддин Муҳаммадиев бо далел ва намунаҳои мушахҳас нишон дода шуда, тафовутҳои сабкии ҳикояҳои ҳаҷвии нависанда таҳқиқу баррасӣ ёфтаанд;

Аҳаммияти назарӣ ва амалии таҳқиқ дар он зоҳир мешавад, ки масъалаҳои назарӣ, равишҳои таҳқиқ ва хуносахои ҳосилшуда дар ин рисола ҷанбаҳои назарии омузиши насли даврони шуравӣ, осори Фазлиддин Муҳаммадиев ва маҳсусан, ҳикояҳои ўро пурратар гардонида, дар таъиини арзишҳои ҳунарию адабӣ, зебоишиноҳтӣ ва дигар вижагиҳои эҷодиёти ў метавонад нақши бориз дошта бошад. Меъёрҳое, ки дар рисола барои шиноҳти аносери пуркорбурди пайранг, шеваҳои ривоятпардозӣ, тафовутҳои сабкии ҳикояҳои ҳаҷвӣ, вижагиҳои асосии реализми сотсиалистӣ, нуфузи ин

равиши адабӣ дар насли тоҷик, шеваҳои шаҳсиятсозӣ истифода шудаанд, барои маърифати комили на танҳо осори Ф. Муҳаммадиев, балки насли муосири тоҷик мадад меқунанд. Гузашта аз ин, натиҷаҳои бадастомада аз мабоҳиси ҷудогонаи рисола ва равишиҳои таҳқиқотии бакоргирифтai муаллифро дар раванди пажуҳишот ва ҷустуҷӯҳои нақди адабӣ ва масоили марбут ба доварии наср метавон истифода бурд.

Дар ҷараёни таҳлилу баррасии мавзӯъ аз афкори назарӣ ва таҷрибаи илмии донишмандону коршиносони маъруфи ватанию бурунмарзӣ, аз ҷумла М. Шакурӣ, С. Табаров, Ҳ. Шарифзода, Р. Мусулмониён, А. Сатторзода, А. Набавӣ, Ҳ. Асозода, М. Имомзода, М. Мирзоюнус, Ш. Солеҳов, Н. Салимӣ, А. Маҳмадаминов, Ҷ. Бақозода, А. Кучарзода, М. Нарзиқул ва афкори назарии олимони ҳориҷӣ, аз ҷумла В.Г. Белинский, М.М. Бахтин, В.В., Виноградов, Ю.Б. Борев, Д.С. Лихачев, Г.Н. Поспелов, Ф.М. Головенченко, Б.Г. Реизов, В.Е. Хализов, Н.Т. Нефедов, Н.К. Гей, Ф. Брюнетер, Б. Успенский, О. Романовская, Маҳмуди Киёнуш, Ризо Сайид Ҳусайнӣ, Сируси Шамисо, Абдулхусайн Зарринкуб ва дигарон истифода шуда, андеша ва дастовардҳои илмии онҳо ҳамчун заминаҳои назарии таҳқиқ ба кор рафтаанд.

Дар диссертатсия бо назардошти таҳқиқи ҷанбаҳои гуногуни ҳикояҳои Ф. Муҳаммадиев ва вобаста ба масъалагузории мушаҳҳас аз методҳои таъриҳӣ, таъриҳӣ-муқоисавӣ, таҳлили соҳтории матни адабӣ, таҳлили сабкшиноҳтии матни адабӣ, таҳлили мундариҷавии матни адабӣ, шинохти матни адабӣ, таҳлили доҳилиматӣ ва дастовардҳои ҷадиди адабиётшиносии муосири тоҷик ва ҷаҳон истифода шудааст.

Аҳаммияти натиҷаҳои бадастовардаи довталаб барои дарёғти дараҷаи илмӣ дар амалия чунин тасдиқ карда мешавад, ки натиҷаҳои бадастомада аз мабоҳиси ҷудогонаи рисола ва равишиҳои таҳқиқотии бакоргирифтai муаллифро дар раванди пажуҳишот ва кофтуковҳои нақди адабӣ ва масоили марбут ба доварии наср метавон истифода бурд. Маводи диссертатсия ва хулосаҳои онро барои навиштани мақолот ва таълифоту таҳқиқоти илмӣ дар пажуҳиши паҳљуҳои омухтанашудаи насли нимаи дувуми асри XX, ҳангоми баррасии масъалаҳои алоқаманд ба насли адабиёти муосир, маҳсусан осори Ф. Муҳаммадиев, таҳқиқи равишиҳои таълиф ва таъйини арзишҳои ҳунарию адабии осори нависандагони алоҳида мавриди истифода қарор додан мумкин аст.

Баррасии эътиимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ нишон доданд, ки дар таҳқиқи диссертатсионӣ аз консепсияҳои илмӣ ва назарии адабиётшиносони ҳориҷию ватаний истифода шудаанд. Дар маҷмуъ, дараҷаи эътиимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ аз дақиқияти маълумот, мутобиқат намудани ҳаҷми маводи таҳқиқ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқ, ҳаҷми интишорот ва интиҳоби методҳои таҳқиқ бармеояд. Хулоса ва тавсияҳо дар асоси таҳлили илмии натиҷаҳои таҳқиқи назарӣ пешниход гардидаанд.

Саҳми шахсии довталаби дарёфти дараҷаи илмиро дараҷаи дарки масъалаҳои дар диссертатсия баррасишуда, натиҷаҳо ва хулосаҳои асосии кор, муқаррароти ба ҳимоя пешниҳодшуда ва мустақил ифода шудани нуқтаи назари ў нисбат ба мавзуи таҳқиқ таъйид меқунанд.

Тарҳ, баррасӣ ва коркарду таҳлили мавзуи диссертатсионӣ маҳсули фаъолияти чандинсолаи муаллиф мебошад. Саҳми фардии муаллиф дар гирдоварӣ ва таҳқиқи маводи фаровони илмию адабӣ роҷеъ ба ҳаёт ва фаъолияти эҷодии Фазлиддин Муҳаммадиев ва дар ин замина бо далелҳои мультамад муайян намудани ҷойгоҳ ва мақоми ў дар адабиёти тоҷики нимаи дувуми садаи XX мушаххас мешавад.

Муаллиф дар таҳияи равиши илмии баррасии масъалаҳо, пешниҳоди усулҳо, таҳқиқи теъдод ва мундариҷаи осори мансури адаб, муайян соҳтани арзиши адабӣ ва ҳунарии ҳикояҳои Ф. Муҳаммадиев, ба низом даровардан ва ҷамъбаст кардани натиҷаҳои бадастомада, пешниҳоди маълумот ва фароҳам соҳтани замина барои таҳқиқоти баъдӣ, интиҳоби мавод ва интиҳори натиҷаҳои таҳқиқ фаъолона иштирок намудааст.

Дар ҷаласаи шурои диссертатсионии 6D.KOA-020-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон аз 30-юми марта соли 2023 дар бораи сазовор донистани Раҳмонов Ҳафиз Азизович ба дараҷаи илмии номзади илми филология қарор қабул карда шуд.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар шурои диссертатсионӣ 14 нафар, аз ҷумла 5 нафар докторони илм аз рӯи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик; равобити адабӣ иштирок доштанд.

Дар овоздиҳӣ 14 нафар иштирок намуд. Аз 15 нафар аъзои ба ҳайати шурои диссертатсионӣ шомилбуда овоз доданд: тарафдор – 14 нафар, муқобил – нест, бетараф – нест, бюллетенҳои беътибор – нест.

Раиси шурои диссертатсионӣ
доктори илми филология, профессор

Мақсудов Бадриддин

Котиби илмии шурои диссертатсионӣ,
доктори илми филология
30.03.2023.

Сироҷиддини Эмомали

